

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/129/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114207487
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114207487.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa: MUDr. Moravčík, s.r.o., so sídlom Žilina, Vysokoškolákov 8556/33B, IČO: 36 438 804, proti odporcovi: Ing. X. G., nar. XX.X.XXXX, bytom G., O. X, o zaplatenie 70 eur s príslušenstvom, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/141/2014-25 zo dňa 11. júla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 70 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 10.8.2012 do zaplatenia. Vychádzal z toho, že medzi účastníkmi bola uzavretá dohoda o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, pričom navrhovateľ svoj záväzok z daného zmluvného vzťahu si splnil. Naproti tomu odporca svoju povinnosť zaplatiť čiastku 87,11 eur za výkony zdravotnej starostlivosti, ktoré nie sú v plnom rozsahu hrazené zo zdravotného poistenia, splnil len čiastočne - 17,11 eur. Následne ho tak zaťažuje povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu (istinu) 70 eur. Keďže odporca sa s plnením dotknutej povinnosti ocitol v omeškaní, je povinný zaplatiť aj vyššie vymedzený úrok z omeškania.

O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že v spore úspešnému navrhovateľovi priznal v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. ich náhradu v sume 16,50 eur, zodpovedajúcu zaplatenému súdному poplatku.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia. Namietal, že okresný súd „vypočul iba jednu stranu“ a jemu nebolo umožnené sa k veci vyjadriť.

Navrhovateľ zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 od. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

V zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 205 ods. 3 O.s.p. je odvolací súd viazaný nielen rozsahom odvolania, ale aj konkrétnymi odvolacími dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzí v rámci zákonom stanovenej lehoty na podanie tohto opravného prostriedku. Následne krajský súd napadnutý rozsudok preskúmaval (prioritne) z hľadiska dôvodu vymedzeného odvolateľom - odporcom. V podstate jediným dôvodom odvolania bolo tvrdenie o neumožnení odporcovi vyjadriť sa vo veci, čo malo viesť k akceptovaniu argumentácie len procesnej strany navrhovateľa.

V súdnej veci „prvotné“ súdne zásielky (platobný rozkaz spolu s návrhom na začatie konania; poučenie účastníka/odporcu opätovne spoločne s návrhom na začatie konania) boli odporcovi - pri dodržaní zákonom predpokladaných podmienok - doručené iba tzv. náhradným spôsobom. To znamená na adresu jeho bydliska, pričom v úložnej lehote si predmetné zásielky odporca na pošte nevyzdvihol. Len na okraj krajský súd dodáva, že odporca vôbec nespochybňuje spôsob doručovania dotknutých zásielok, ktorý je zrejmý i z odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Bezprostredne do vlastných rúk bol odporcovi doručený až rozsudok okresného súdu, na ktorý reagoval maximálne všeobecným odvolaním s odkazom na to, že mu nebolo umožnené k veci sa vyjadriť. Taktiež v následnom podaní (po výzve odporcu okresným súdom na odstránenie väd pôvodného odvolania) odvolateľ neuviedol žiadne konkrétosti viažuce sa k predmetu sporu; v podstate len zopakoval, že bola vypočutá iba jedna strana.

Bez ohľadu na to, že účinky tzv. náhradného doručenia sú identické ako účinky reálneho, bezprostredného doručenia zásielky adresátovi (§ 47 ods. 2 O.s.p.), odporca ani v rámci podaní, ktoré vykonal po doručení písomností súdu do vlastných rúk, neprodukoval nijaké vlastné skutkové tvrdenia, či právne vyjadrenia o predmete sporu; a už vôbec nepredložil (či aspoň neoznačil) dôkazy, ktoré by mali vyvracať, resp. spochybňovať tvrdenia navrhovateľa. V rozhodnutí okresného súdu bol pritom pomerne podrobne popísaný tak skutkový stav, ktorý vzal súd za základ svojho rozhodnutia, ako i jeho následné právne posúdenie.

Je potrebné zdôrazniť, že súdená vec je štandardným sporovým - kontradiktórnym konaním a konajúce súdy nie sú oprávnené vec posudzovať mimo rámec procesnej aktivity účastníkov. Maximálne všeobecné vyjadrenia odvolateľa o vypočutí len jednej strany, či o neumožnení mu vyjadriť sa k veci, nie sú nadväzne spôsobilé podmieniť nesprávnosť záverov okresného súdu. Osobitne, ak okresný súd v doručovaní zásielok odporcovi postupoval zákonným spôsobom a odporca ani v odvolaní neuviedol nijaké konkrétne okolnosti, ktoré by mali svedčiť o inom skutkovom, či právnom základe súdnej veci, než vyplýva z napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na to, že odvolacie dôvody odporcu boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.), potvrdil napadnutý rozsudok v meritórnej časti ako vecne správny.

Okresný súd vecne správne rozhodol i o náhrade trov konania, keď náležite zohľadnil zásadu úspechu v konaní.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo tento procesný nárok nebol vôbec uplatnený - § 151 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.